28/09/2024

Θερμή υποδοχή του Αρχιεπισκόπου Κύπρου στην Κομοτηνή

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Η Ιερά Μητρόπολη Μαρωνείας και Κομοτηνής και ο Σύλλογος Κυπρίων Ροδόπης προσκάλεσε για τις εκδηλώσεις της μαύρης επετείου των πενήντα χρόνων από την τουρκική εισβολή και κατοχή της Κύπρου, τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Νέας Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου κ.κ. Γεώργιο.

Η **Α.Μ. ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος**, αποδεχόμενος την πρόσκληση, αφίχθη στην **Κομοτηνή** το απόγευμα της Παρασκευής, 27 Σεπτεμβρίου 2024, συνοδευόμενος από τον διάκονό του π. Μιχαήλ Νικολάου, για να συμμετάσχει στις εν λόγω εκδηλώσεις.

Στις 6.30μ.μ. έγινε επίσημη υποδοχή του Μακαριωτάτου στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Κομοτηνής, από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονα, τον περιφερειάρχη Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης κ. Χριστόδουλο Τοψίδη, τον Δήμαρχο Κομοτηνής κ. Ιωάννη Γκαράν, τον κλήρο και τον λαό της πόλης. Ακολούθως, τελέστηκε Πανηγυρική Δοξολογία, χοροστατούντος της Α.Μ. του Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου, στην παρουσία πολιτικών και στρατιωτικών αρχών της πόλης.

Τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας της Κύπρου προσφώνησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, ο οποίος καλωσόρισε με εγκαρδιότητα τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου στην ακριτική Πρωτεύουσα της Θράκης, την όμορφη Κομοτηνή. Τον ευχαρίστησε για την αποδοχή της πρόσκλησης να τιμήσει με την παρουσία του τις όλες εκδηλώσεις και να επευλογήσει τον λαό της Κομοτηνής. Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην πόλη της Κομοτηνής, μια πόλη βγαλμένη από το αιώνιο πυρ, γεμάτη ιστορία αιώνων, που εμποτίζεται με μια μοναδική χαρμολύπη. Ένας τόπος με πλούσια πολιτισμική και πνευματική κληρονομιά. Οι κάτοικοί της χαρακτηρίζονται από μια πατρώα ευσέβεια και είναι ζυμωμένοι με την αγάπη προς την πατρίδα. Τέλος, ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε η σύντομη παραμονή του Προκαθημένου της Εκκλησίας της Κύπρου στην πόλη της Κομοτηνής να αποβεί ιδιαίτερα σημαντική, ώστε να τονιστεί η ενότητα των αδελφών Ελλήνων και των Κυπρίων και να ακουστεί στα κέντρα των αποφάσεων η φωνή για τη δίκαιη αποκατάσταση της ειρήνης και της δικαιοσύνης στην Κύπρο. Κλείνοντας, ευχήθηκε ενίσχυση και καλλικαρπία στο πρωθιεραρχικό έργο του Αρχιεπισκόπου Κύπρου.

Τον Μακαριώτατο προσφώνησαν και ο Περιφερειάρχης Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης κ. Χριστόδουλος Τοψίδης και ο Δήμαρχος Κομοτηνής κ. Ιωάννης Γκαράν. Και οι δύο καλωσόρισαν τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου στην πόλη της Κομοτηνής, τονίζοντας παράλληλα το πνευματικό ανάστημα και τους μεγάλους αγώνες του Προκαθημένου της κατά Κύπρον Εκκλησίας. “Ο πλούσιος θεολογικός λόγος σας είναι πηγή έμπνευσης για όλους μας σε μια περίοδο που αντιμετωπίζουμε μεγάλες προκλήσεις”, είπε χαρακτηριστικά, απευθυνόμενος προς τον Αρχιεπίσκοπο, ο κ. Τοψίδης. Ενώ ο Δήμαρχος χαρακτήρισε τον Κύπρου Γεώργιο ως ένα σπουδαίο ιεράρχη με πνευματική ακτινοβολία που με το ήθος του διαφυλάσσει αιώνιες αξίες της Ορθοδοξίας και λαμπρύνει τόσο τον τόπο του, όσο και τον δικό μας με την εδώ παρουσία του, η οποία όπως δήλωσε ο κ. Γκαράν

“αποτελεί ξεχωριστή τιμή για τον Δήμο μας και την ευρύτερη περιοχή”.

Στη συνέχεια, αντιφώνησε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος, με έντονο το αίσθημα της φιλοπατρίας και της αγωνιστικότητας, προβάλλοντας στο πολυπληθές εκκλησίασμα και στην πολιτική, πνευματική και στρατιωτική ηγεσία του τόπου, το φλέγον εθνικό ζήτημα της Κύπρου και την επιτακτική ανάγκη να μην λησμονηθεί.

Ανέφερε συγκεκριμένα: «Σήμερα η Κύπρος υφίσταται τη μεγαλύτερη ταλαιπωρία και βρίσκεται αντιμέτωπη με τον σοβαρότερο κίνδυνο που συνάντησε ποτέ: τον κίνδυνο του εκτουρκισμού». Παρακολουθώντας τα γεγονότα, δεν είναι δύσκολο πια σε κανένα, να διακρίνει τον τελικό και αμετάθετο στόχο της Τουρκίας που είναι η κατάληψη και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου. Αυτό τον στόχο, όπως τόνισε, επιδιώκει να υλοποιήσει με τρεις τρόπους, τους οποίους και ανέλυσε. α)Μια ενδιάμεση νόθα λύση του Κυπριακού, β) τον εποικισμό και γ) τον εκφοβισμό. Τέλος, ο Μακαριώτατος, κάλεσε όλους σε εθνική και πνευματική ανάνηψη. Και μεταξύ άλλων, κλείνοντας τον λόγο του είπε: «Στην Κύπρο διακυβεύεται σήμερα η ακεραιότητα του Ελληνισμού. Αν, μη γένοιτο, πέσει η Κύπρος, θα αρχίσει η αποδόμηση της Ελλάδος. Θα ακολουθήσει το Αιγαίο, η Θράκη, η Μακεδονία. Δεν βρισκόμαστε στο παρά πέντε της εθνικής καταστροφής. Ψηλαφούμε ήδη την Τουρκοποίηση της Κύπρου. Ας το καταλάβουμε πλήρως: Το χρέος της γενιάς μας, όλων των Ελλήνων, είναι τεράστιο. Αντέχουμε στη σκέψη ότι η Ιστορία είναι δυνατόν να μας χαρακτηρίσει, μελλοντικά, ως ανεπαρκείς στην περιφρούρηση της πατρίδας μας;

Σας ευχαριστώ και πάλι για τις εκδηλώσεις της αγάπης σας προς την Κύπρο και σας παρακαλώ όπως εντείνετε τις προσευχές σας στον Θεό και την παρέμβασή σας σε ανθρώπους που βρίσκονται κοντά σε κέντρα λήψης αποφάσεων, για την απελευθέρωση της Κύπρου».

Μετά το πέρας της Δοξολογίας πραγματοποιήθηκε Επιμνημόσυνη Δέηση υπέρ των υπό των Τούρκων αναιρεθέντων Κυπρίων ηρώων κατά την τουρκική εισβολή του 1974.

Στη συνέχεια, στις 7.30μ.μ., ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Κύπρου, παρέστη στην εκδήλωση «Ύμνος και Θρήνος για την Κύπρο» του Συλλόγου Κυπρίων Ροδόπης, για τα πενήντα χρόνια από την εθνική τραγωδία της μεγαλονήσου. Στην ομιλία του ο Αρχιεπίσκοπος εξέφρασε για άλλη μια φορά την αγωνία του για την

έκβαση του εθνικού προβλήματος και για τον κίνδυνο που διατρέχει η Κύπρος σήμερα και την τύχη του τόπου.

Το πρωί, του Σαββάτου, 28 Σεπτεμβρίου 2024, ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου, μετέβη στο Δημαρχείο Κομοτηνής. Εκεί τον υποδέχθηκε ο Δήμαρχος της πόλης κ. Ιωάννης Γκαράνης. Μετά από συνομιλία που είχαν και ανταλλαγή απόψεων, έγινε ανταλλαγή δώρων και ενθυμίων της επισκέψεως. Ακολούθως, ο Μακαριώτατος, επισκέφθηκε τον αντιπεριφερειάρχη Ροδόπης κ. Εμμανουήλ Ταπατζάν. Ευχαριστώντας τον, ο Μακαριώτατος, για την υποδοχή και τη φιλοξενία του, τού πρόσφερε αναμνηστικό δώρο για την επίσκεψή του.

Στη συνέχεια, ο Αρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος από τον Μητροπολίτη Μαρωνείας και Κομοτηνής, επισκέφθηκε την Ιερά Μονή Παναγίας Βαθυρρύακος. Η Ηγουμένη Μαριάμ μοναχή και η μικρή αδελφότητα υποδέχθηκαν με μεγάλη χαρά τον Μακαριώτατο, ζητώντας την ευλογία του. Έπειτα, η Ηγουμένη ξενάγησε τον Μακαριώτατο στους χώρους του μοναστηριού. Ο Αρχιεπίσκοπος ευχαρίστησε την αδελφότητα για τη θερμή υποδοχή και επέδωσε για ευλογία μια ασημένια παράσταση με το πρώτο κήρυγμα των Αποστόλων στην Κύπρο.

Το μεσημέρι του Σαββάτου ο Σύλλογος Κυπρίων Νομού Ροδόπης παρέθεσε γεύμα προς τιμή του Μακαριώτατου Αρχιεπισκόπου Κύπρου Γεωργίου. Το απόγευμα, ο Μακαριώτατος, θα αναχωρήσει για την Ιερά Μητρόπολη Ξάνθης για να παραστεί στις εκεί εκδηλώσεις.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Αναλυτικά η αντιφώνηση του Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου κατά την Πανηγυρική Δοξολογία στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Κομοτηνής:

Σεβασμιώτατε,

Εκλεκτοί άρχοντες του τόπου,

Περιούσιε λαέ του Θεού,

Με συγκινεί ιδιαίτερα η θερμή υποδοχή που μου επεφυλάξατε. Ευχαριστώ, Σεβασμιώτατε, και για τους αδελφικούς λόγους της αγάπης σας που μου απευθύνατε. Ασφαλώς και θεωρώ τις εκδηλώσεις σας προς τιμή μου ότι απευθύνονται προς την Κύπρο, την ιδιαίτερη πολύπαθη πατρίδα μου· σ’ αυτήν, η οποία, στα τρεισήμισι χιλιάδες χρόνια της Ελληνικής Ιστορίας της, διατρέχει σήμερα τον μεγαλύτερο κίνδυνο που συνάντησε ποτέ, τον κίνδυνο του εκτουρκισμού. Σ’ αυτήν, ζητώ την άδειά σας, να αναφερθώ.

Ευλογημένη από τον Θεό η Κύπρος. Όχι τόσο για τις φυσικές της ομορφιές, όσο για τα πνευματικά αγαθά που δέχτηκε από το χέρι του Θεού. Από τον 15ο π. Χ. αιώνα

οδήγησε εκεί του Μυκηναίους, δίνοντας έκτοτε στο νησί μιαν από τις διαχρονικές συντεταγμένες του, την ελληνική.

Μα και η εγγύτητά της προς την Αγία Γη είχε ως αποτέλεσμα το κήρυγμα του Ευαγγελίου να φτάσει κοντά της πολύ νωρίς. Ήδη, από το 45μ.Χ. τρεις Απόστολοι, ο Βαρνάβας, ο Παύλος και ο Μάρκος, με το κήρυγμά τους ίδρυσαν την Εκκλησία της Κύπρου, δίνοντας σ' αυτή και τη δεύτερη διαχρονική συντεταγμένη του τόπου, τη χριστιανική.

Παράλληλα, όμως, η γεωγραφική θέση της Κύπρου στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων – της Ευρώπης, της Ασίας και της Αφρικής-, εκεί που διασταυρώνονται οι δρόμοι του εμπορίου και των διάφορων πολιτισμών, την κατέστησε και μήλον της έριδος για πολλούς κατακτητές, που προέρχονταν άλλοτε από την Ανατολή και άλλοτε από τη Δύση. Πέρσες, Φοίνικες, Φράγκοι, Τούρκοι, Άγγλοι άφησαν εμφανή τα στίγματα της κατάκτησής τους στο σώμα της.

Σήμερα η Κύπρος υφίσταται τη μεγαλύτερη ταλαιπωρία και βρίσκεται αντιμέτωπη με τον σοβαρότερο κίνδυνο που συνάντησε ποτέ: τον κίνδυνο του εκτουρκισμού.

Εδώ και μισό αιώνα «μέγα πένθος Κύπριδα γαίαν ικάνει». Πένθος μεγάλο καλύπτει όλη τη γη της Κύπρου. Για μισό αιώνα οι κατακτητές επιχειρούν βίαιη αλλαγή του δημογραφικού χαρακτήρα της κατεχόμενης περιοχής και έχουν επιδοθεί σ' έναν ανελέητο αγώνα εξαφάνισης των ελληνικών και χριστιανικών ιχνών, που μαρτυρούν την από τα βάθη των αιώνων παρουσία μας εκεί. Οι γηγενείς κάτοικοι της περιοχής εκδιώχθηκαν με τη βία από τις πατρογονικές τους εστίες και μεταφέρονται εκεί εκατοντάδες χιλιάδες έποικοι από την Τουρκία. Οι ναοί μας, πέραν των 560, εσυλήθησαν, άλλοι μετετράπησαν σε μουσουλμανικά τεμένη, στρατόπεδα ή χώρους διασκέδασης και άλλοι αφέθησαν στο έλεος του χρόνου.

Σ’ αυτό το διάστημα, κάτω από την πίεση των τετελεσμένων, τη δυστυχία των προσφύγων και τον εκπατρισμό, παρασυρθήκαμε στη διαδικασία των διακοινοτικών συνομιλιών, με στόχο όχι την αποκατάσταση των δικαιωμάτων του λαού μας, αλλά την εξεύρεση, τουλάχιστον, μιας υποφερτά βιώσιμης λύσης που θα εξασφάλιζε την παραμονή των Ελλήνων στη γη των προγόνων μας. Αυτό εδραίωσε τη διεθνή προπαγάνδα της Τουρκίας για τη φύση του προβλήματός μας, παρουσιάζοντάς το σαν δικοινοτική διαφορά και όχι ως θέμα εισβολής και κατοχής, θέτοντας τον εαυτό της στο απυρόβλητο. Η εμπλοκή της πλευράς μας στις διαπραγματεύσεις είχε ως επακόλουθο τη σταδιακή αποδοχή όλων των κατά καιρούς διεκδικήσεων των Τούρκων, χωρίς καμιά δική τους υποχώρηση. Αντίθετα κάθε αποδοχή, εκ μέρους μας, μιας διεκδίκησής τους, οδηγούσε σε προβολή νέων διεκδικήσεων.

Παρακολουθώντας τα γεγονότα, δεν είναι δύσκολο πια σε κανένα, να διακρίνει τον τελικό και αμετάθετο στόχο της Τουρκίας που είναι η κατάληψη και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου.

Με τρεις τρόπους επιδιώκουν σήμερα οι Τούρκοι υλοποίηση του στόχου τους:

α) Με μιαν ενδιάμεση νόθα λύση. Αν επιβιώνουμε σήμερα, ως Κυπριακός Ελληνισμός, και αν έχουμε μια διεθνή φωνή είναι γιατί τα ψηφίσματα των Ηνωμένων Εθνών και οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης θωρακίζουν την Κυπριακή Δημοκρατία. Η Τουρκία επιδιώκει με κάθε τρόπο κατάργηση της Κυπριακής Δημοκρατίας και δημιουργία, εξ υπαρχής, ενός νέου κράτους από τις δύο κοινότητες. Αν επιτύχει να μας οδηγήσει σε μιαν τέτοια λύση, την επομένη της λύσης η Τουρκία θα αθετήσει την υπογραφή της, και εμείς, από κράτος θα είμαστε κοινότητα, χωρίς διεθνή φωνή και αναγνώριση. Δεν θα μπορούμε ούτε το Συμβούλιο Ασφαλείας, ούτε τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ να συγκαλέσουμε, ούτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση να απευθυνθούμε. Θα᾽μαστε τότε όμηροι στα χέρια της Τουρκίας και η τουρκοποίηση δεν θα αργήσει.

β) Επιδιώκουν, ύστερα, την τουρκοποίηση με τον εποικισμό. Οι ίδιοι οι Τουρκοκύπριοι – όσοι απ’ αυτούς απέμειναν στην Κύπρο-, καταγγέλλουν ότι σήμερα ζουν, στο κατεχόμενο μέρος της πατρίδας μας, ένα εκατομμύριο έποικοι. Είναι δηλ. περισσότεροι από μας, τους γηγενείς κατοίκους της Κύπρου. Ο εποικισμός, βέβαια, είναι παράνομος και καταδικάζεται ως έγκλημα πολέμου. Το νόμιμο, ή παράνομο, στη διεθνή σκηνή, όμως, εξαρτάται από τη στάση των άλλων κρατών. Αν η Τουρκική πολιτική καταφέρει να μεταστρέψει τη σημερινή αρνητική, γι’ αυτήν, θέση των άλλων κρατών σε θετική, θα ζητήσει ενιαίο κράτος και δημοψήφισμα και αφού θα έχουν την πλειοψηφία, θα έχουμε την τύχη της

Αλεξανδρέττας. Η Κύπρος θα προσαρτηθεί στην Τουρκία.

γ) Τέλος, προσπαθούν να εκτουρκίσουν τον τόπο με τον εκφοβισμό. Θα πράξουν ότι έπραξαν στην Ίμβρο και την Τένεδο, αναγκάζοντάς μας να φύγουμε στο εξωτερικό για εξασφάλιση ασφάλειας για τα παιδιά μας. Ήδη οι Τούρκοι, κάθε λίγο, προκαλούν προβλήματα στη γραμμή αντιπαράθεσης. Μελλοντικά θα εντείνουν τις παρενοχλήσεις τους στο ελεύθερο τμήμα της Κύπρου, στέλλοντας κατασκόπους, ή χρησιμοποιώντας τους παράνομους, ή μη, μετανάστες που διατηρούν ως εγκάθετους στις ελεύθερες περιοχές. Θα δημιουργήσουν έτσι κλίμα ανασφάλειας και πανικού στις τάξεις του λαού με μόνο τρόπο αντίδρασης τη φυγή.

Ως Εκκλησία αγωνιούμε για την τύχη του τόπου. Και καλούμε όλους σε εθνική και πνευματική ανάνηψη. Η πατρίδα είναι όπως το κειμήλιο. Έχει αξία που υπερβαίνει κατά πολύ την υλικότητα του αντικειμένου. Θυμίζει, συγκινεί, υποβάλλει, δεν εκφράζεται με όρους υλικούς, παρακινεί σε θυσία υπέρ της, ακόμα και αυτής της ζωής. Είναι καιρός να συνειδητοποιήσουμε τους θανάσιμους κινδύνους που την απειλούν και να προσπαθήσουμε να τους αποκρούσουμε. Το οφείλουμε στους προγόνους μας οι οποίοι με ποταμούς αιμάτων διαφύλαξαν, μέσα σε δυσκολίες και αντιξοότητες, τον τόπο μας Ελληνικό και Χριστιανικό.

Στην Κύπρο διακυβεύεται σήμερα η ακεραιότητα του Ελληνισμού. Αν, μη γένοιτο, πέσει η Κύπρος, θα αρχίσει η αποδόμηση της Ελλάδος. Θα ακολουθήσει το Αιγαίο, η Θράκη, η Μακεδονία. Δεν βρισκόμαστε στο παρά πέντε της εθνικής καταστροφής. Ψηλαφούμε ήδη την Τουρκοποίηση της Κύπρου. Ας το καταλάβουμε πλήρως: Το χρέος της γενιάς μας, όλων των Ελλήνων, είναι τεράστιο. Αντέχουμε στη σκέψη ότι η Ιστορία είναι δυνατόν να μας χαρακτηρίσει, μελλοντικά, ως ανεπαρκείς στην περιφρούρηση της πατρίδας μας;

Σας ευχαριστώ και πάλι για τις εκδηλώσεις της αγάπης σας προς την Κύπρο και σας παρακαλώ όπως εντείνετε τις προσευχές σας στον Θεό και την παρέμβασή σας σε ανθρώπους που βρίσκονται κοντά σε κέντρα λήψης αποφάσεων, για την απελευθέρωση της Κύπρου.